

Strona pozwana: Parlament Europejski (Przedstawiciele: Bradley i U Rösslein, pełnomocnicy); Rada Unii Europejskiej (Przedstawiciele M. Veiga i A. Lopes Sabino, pełnomocnicy)

Interwenient na poparcie twierdzeń strony pozwanej: Republika Finlandii (Przedstawiciele: T. Pynnä i A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy); Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: F. Benyon i M. Shotter, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 460/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (Dz.U. L 77, str. 1) — Wybór podstawy prawnej

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Verwaltungsgerichtshof) — EMAG Handel Eder OHG przeciwko Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Sprawa C-245/04) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Artykuły 8 ust. 1 lit. a) i b), 28b ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, 28c część A ust.1 oraz 28d część A lit. a) akapit pierwszy — Wewnątrzwspólnotowa wysyłka lub transport towarów — Dostawy — Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów — Transakcje łańcuchowe — Miejsce czynności)

(2006/C 143/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EMAG Handel Eder OHG

Strona pozwana: Finanzlandesdirektion für Kärnten

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 8 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str.1) — Miejsce dostawy w transakcjach przeprowadzanych za pośrednictwem podmiotów trzecich i transakcjach łańcuchowych — Nabycie towarów przez spółkę mającą siedzibę w jednym państwie członkowskim od innej spółki, z siedzibą w tym samym państwie członkowskim, która zaopatruje się w spółkach mających siedzibę w innych państwach członkowskich, przy czym wysyłka towarów na rzecz spółki nabywającej realizowana jest bezpośrednio przez dostawców

Sentencja

- 1) Jeżeli w następstwie dwóch następujących po sobie dostaw dotyczących tych samych towarów, które zostały zrealizowane odpłatnie między podatnikami działającymi w takim charakterze, ma miejsce pojedyncza wysyłka wewnątrzwspólnotowa lub pojedynczy transport wewnątrzwspólnotowy tych towarów, to czy obie te dostawy można uznać za dostawy zwolnione z opodatkowania na mocy art. 28c część A lit. a) akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku zmienionej przez dyrektywę Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r.

Wykładnia ta wiąże któregośkolwiek z podatników — pierwszego sprzedawcę, nabywcę pośredniego, czy też drugiego nabywcę — którzy są uprawnieni do rozporządzania towarami w trakcie ich wysyłki lub transportu.

- 2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy 77/388 zmienionej przez dyrektywę 95/7, za określone uznaje się jedynie miejsce dostawy skutkującej wysyłką lub transportem wewnątrzwspólnotowym towarów. Miejszem tym jest Państwo Członkowskie, w którym ta wysyłka lub transport zostały rozpoczęte. Miejsce innej dostawy ustala się zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy. Za miejsce to uznaje się Państwo Członkowskie rozpoczęcia albo Państwo Członkowskie zakończenia tej wysyłki lub transportu, w zależności od tego, czy dostawa ta jest pierwszą czy drugą z dwóch następujących po sobie dostaw.

(¹) Dz.U. C 251 z 9.1.2004.